

[Handelsministeren.]

virksomhed, hvis produkter kan blive udsat for et angreb, der dog under omstændighederne kunne tænkes at være uretfærdigt og urimeligt, bl. a. som følge af misforståelser — hvad jo kan ske, hvor som helst man opererer med menneskelige ting.

Jeg skal gentage, at jeg meget gerne vil samarbejde med det folketingsudvalg, der utvivlsomt bliver nedsat, og at vi efter min mening bør finde frem til en yderligere modning af vore synspunkter om konkurrencelovsforslaget, som jeg helst så samlede så mange partier som muligt. Jeg indrømmer, at min egen holdning over for en skærpelse af prisindseendeloven er knap så elskværdig som min holdning over for den liberale konkurrencelov.

Gunhild Due: Nej, det, jeg sagde, var netop, at når der ikke var sket et valg mellem to samlinger, mente jeg, at vi måtte kunne lave en ordning, så vi fortsatte arbejdet for at undgå alle disse gentagne førstebehandlinger.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Den højtærede handelsminister er jo en meget venlig mand og dertil stor i den korrekte form. Der var virkelig noget storladent over det, da den højtærede handelsminister sagde, at man fremsætter ikke-færdigbehandlede lovforslag i uændret skikkelse, fordi de er folketingets åndelige ejendom. Jeg vil nu advare den højtærede minister imod at vandre alt for langt ad den vej på ejendomsrettens vegne.

Når jeg har nævnt dette med en afgift på reklamelotterier, åbner det absolut ikke for princippet om en reklameskat. Jeg har nævnt det her, fordi det er et ganske konkret, klart defineret og afgrænset område, hvor vi måske kan få en mulighed for at vinde forståelse mellem parterne og skaffe nogle penge til det forbrugeroplysende arbejde.

Den højtærede handelsminister oplyser her i tinget, at sagen imod statens husholdningsråd ikke var anlagt imod husholdningsrådet som institution, men imod de enkelte medlemmer, og at det blev handelsministeren, der fik opgaven at gå til folketingets finansudvalg. Det kan jeg ikke se der sådan er nogen umiddelbar sammenhæng imellem. Hvorfor er det så oplagt, at den

højtærede handelsminister skal gå til folketingets finansudvalg, når det er en erstatning, der er afledt af en sag anlagt imod individuelle medlemmer? Denne sag og den oplysning, vi har fået her, understreger i høj grad nødvendigheden af, at man får afklaret ansvarsreglerne, når offentlige institutioner går ind i forbrugervejledning og kommer med oplysninger, der ikke er holdbare. Jeg vil give det ord til den højtærede handelsminister: vejen til folketingets finansudvalg skal ikke være let i den kommende tid, og det kan godt ske, den højtærede minister kommer til at gå ad en tornebestrøet vej med denne sag.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Kun den korte bemærkning til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at jeg ikke har beskrevet de følelser, med hvilke jeg ville gå til finansudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lukkeloven.

(Lovforslaget (nr. 69) findes i tillæg A. sp. 1415, fremsættelsen i tidenden sp. 739).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Det lovforslag om ændring i lukkeloven, vi her skal tage stilling til, finder mit parti rimeligt og hensigtsmæssigt. Vi husker sidste sommer, hvilke uheldige tilstande der var ved nogle servicestationer og benzinstationer med hensyn til åbnings- og lukketider. Derfor måtte vi gribe ind, og i min tid i handelsministeriet forhandlede

[Ove Hansen.]

vi med de forskellige organisationer og brancheforeninger for at prøve at finde en løsning. Vi var klar over, at synspunkterne varierede en del, men det lykkedes at komme til en enighed med de respektive organisationer. Lovforslaget her er en imødekommeelse af det, man blev enig om ved disse forhandlinger. Tankstationerne skal på de første fem af ugens dage mindst have åbent fra kl. 7 til 19, på lørdage til kl. 15 og på søn- og helligdage fra kl. 8 til 13. Det kan vi tiltræde. Det er en løsning, som vi ved at også de respektive organisationer har tiltrådt.

Det næste problem, som også fremgår af lovforslaget, var, hvad der måtte forhandles ved disse tankstationer ud over benzin og olie. Her har handelsministeren efter forhandlinger med organisationerne foreslået tilladelse til salg af reservedele og tilbehør, og det vil blive nævnt i bekendtgørelsen, hvilke ting man må sælge i denne åbnings-tid ved tankstationerne. Også det her foreslåede finder jeg rimeligt.

Jeg har hørt lidt om, hvad jeg godt kan forstå at indehavere af visse iskiosker kan være lidt utilfredse med, at visse drikkevarer også må sælges fra tankstationer, når salget foregår fra automater. Men vi kan alligevel, som jeg sagde til indledning, anbefale dette lovforslag om ændring af lukkeloven.

Jeg vil indrømme, at vi nok før eller senere må tale om lukkeloven i det hele taget vedrørende hele området handel. Men det er særdeles kompliceret, og vi ved, at det skal overvejes meget grundigt, inden vi vender tilbage hertil. Den foreløbige ændring her accepterer vi.

Erik Hansen (Vejle amt): Det foreliggende lovforslag, der er en meget beskeden ændring af den bestående lukkelov, tilsigter at løse de problemer, der opstod, da politiet i sommeren 1967 indskærpede benzinsalgsstederne, at den gældende lukkelovs bestemmelser måtte overholdes. Forholdet var det, at enkelte benzinsalgssteder havde optaget forhandling af reservedele o. lign. samt nu og da et vareudvalg, der i høj grad gik ud over, hvad man med rimelighed kunne forvente at forefinde til salg fra et benzinsalgssted. Som det vil være bekendt,

medførte politiets indskærpelse af lukkelovens bestemmelser, at en del benzinsalgssteder inden for visse geografiske områder fremfor at lukke det egentlige butikslokale lukkede hele benzinsalgsstedet, således at forbrugerne i vidt omfang var afskåret fra at købe benzin uden for almindelig butiksåbningstid.

Fra alle sider erkendtes det, at der på dette område trængtes til en liberalisering af det vareudvalg, benzinsalgsstederne kunne forhandle uden for almindelig butiksåbningstid, og handelsministeriet har i den anledning forhandlet med de interesserede kredse. Således har såvel benzinformandlerne og automobilforhandlerne som butikshandelen, benzinselskaberne og forbrugerne været indkaldt til drøftelse i ministeriet.

Resultatet er blevet det foreliggende lovforslag, der på én gang vil tilgodese forbrugernes behov for at købe benzin og nødvendige reservedele uden for almindelig butiksåbningstid og samtidig sikre benzinsalgsstederne et varesortiment, der dækker de ønsker, der er naturlige for benzinsalgsstedet. Man har valgt den fremgangsmåde at give handelsministeren bemyndigelse til at udfærdige en liste over de varer, der må forhandles fra benzinsalgsstederne, og listen er medtaget som bilag til lovforslaget. Ved denne fremgangsmåde undgår man en opremsning i selve lovforslagets tekst, samtidig med at man åbner mulighed for gennem bekendtgørelse at ændre listen, efterhånden som behovet måtte skifte. Selve varelisten er udarbejdet i forbindelse med de interesserede organisationer, hvorfor man må antage, at lovforslaget og den dertil knyttede bekendtgørelse har fået en udformning, som ikke alene forbrugerne og handelen, men forhåbentlig også folketingets partier kan tilslutte sig.

Ud over de i listen nævnte varer giver lovforslaget ret til fra automat at forhandle visse alkoholfri drikke. Man kan vel ikke påstå, at dette er strengt nødvendigt, men det vil dog sikkert fra mange forbrugeres side blive hilst med tilfredshed.

Det er vigtigt, at der i forbindelse med udvælgelsen af varesortimentet er fastsat en minimumsåbningstid for de benzinsalgssteder, der efter anmeldelse til politiet vil forhandle de på varelisten opregnede varer. Der er, som jeg sagde, tale om en mini-

[Erik Hansen (Vejle amt).]

mumsåbningstid, der skal sikre forbrugerne rimelig adgang til benzinkøb, men benzinsalgsstederne er frit stillet med hensyn til en udvidelse af denne, således at der også efter kl. 19 om aftenen på ugens 5 første hverdage, efter kl. 15 om lørdagen og efter kl. 13 på folkekirkens helligdage vil være mulighed for at købe benzin og reservedele m. v., og denne mulighed vil sikkert i vid udstrækning blive benyttet.

Med denne og tidligere ændringer af lukkeloven er alle presserende behov og rimelige ønsker efter min mening opfyldt. Jeg tror, at handelsministeren med dette lovforslag har fundet det rigtige balancepunkt, der tager skyldigt hensyn ikke alene til branchen og forbrugerne, men også til trafikikkerheden. Jeg kan derfor på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg kan ganske tilslutte mig den foregående talers udtømmende redegørelse for lovforslagets indhold og kan føje til, at venstre kan anbefale dette forslag, hvis enkeltheder vi godt vil se lidt nærmere på, når det kommer i udvalg. Dette lovforslag har jo taget mønster fra den liberalisering, som skete ved den forrige ændring af lukkeloven, specielt vedrørende kioskers varesortiment og åbningstider. Formålet med den nævnte ændring og det nu foreliggende forslag er i højere grad at tilpasse lovgivningen efter forbrugernes behov.

Jeg ville egentlig gerne, om den højtærede handelsminister ville være med til i udvalgsarbejde at drøfte en anden sag — man kan kalde det en parallelt løbende sag — som vi ikke blev færdig med sidst, nemlig spørgsmålet om, hvad man må sælge i udsalgsstederne i idrætshallerne. Der ligger her et problem for idrættens folk med hensyn til at blive forsynet med varer, som de har brug for i den tid, de er i idrætshallerne, og jeg ville gerne, at vi kunne tage det med op; selv om det jo er af en anden karakter, så er det dog beslægtet med dette her.

Det er jo nemlig sådan, at der er langt igen, inden vi når frem til en tilfredsstillende, forbrugervenlig lovgivning. Vi må åbenbart lappe os frem, indtil vi engang, forhåbentlig inden alt for længe, kan få en helt ny

klædning. Jeg benytter lejligheden til at bringe spørgsmålet om lukkelov ind i mønsteret af en moderne familiepolitik. Der er jo en stor afstand imellem den lukkelovgivning, vi har, og den udvikling, der har fundet sted i samfundet, og det synes jeg i høj grad vi må have taget op til behandling.

Så vil jeg endelig til sidst understrege, at det jo ikke alene er den private handel, butikshandelen, som skal vise en mere forbrugervenlig holdning og gives mulighed derfor; det gælder også i meget høj grad de offentlige kontorer, og det gælder ikke mindst ude i omegnskommunerne, hvor der efterhånden er en meget dårlig betjening, hvad de offentlige kontorer angår, for de er ikke åbne, når de mennesker, der bor ude i disse områder, har brug for det. Jeg vil bede den højtærede handelsminister henlede sine kollegers opmærksomhed på det inden for de ressortområder, hvor disse offentlige aktiviteter finder sted.

Rigmor Christensen: Det foreliggende lovforslag opfatter jeg som et kompromis mellem flere interesser, der efter mit skøn på en praktisk måde delvis løser lukkelovsproblemet for dette specielle handelsområdes vedkommende. Netop på dette område blev der gennem lang tid set gennem fingre med overtrædelser af lukkelovsbestemmelserne. Da der fra politiets side blev grebet ind og lukkelovens bestemmelser derefter blev overholdt, gik det ud over forbrugerne, som var vænnet til en bestemt service. Men hvad der var mere alvorligt, og hvad jeg lægger særlig vægt på, er, at det medførte, at man blev udelukket fra at kunne købe reservedele eller få foretaget småreparationer efter lukketid, og det medfører en formindskelse af trafikikkerheden, som vi jo alle ønsker at øge.

Det har fra branchens side været fremført, at fortjenesten på benzin og olie er så minimal, at dette skulle berettige til en udvidelse af varesortimentet ud over det i handelsministeriets udkast anførte. Dette kan jeg i og for sig godtage ud fra det synspunkt, at der efter min opfattelse næsten uhindret er oprettet et alt for stort antal servicestationer over hele landet på grund af den store konkurrence mellem de store oliefirmaer.

[Rigmor Christensen.]

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at anmeldelse til politiet om, at man ønsker at holde åbent i overensstemmelse med de nye regler, påhviler den, for hvis regning og risiko benzinstedet drives; det vil sige den, der har næringsbrevet. For at forhindre misforståelser, der eventuelt kunne medføre, at der bliver udøvet tryk på servicestationerne, vil jeg finde det rigtigst, at denne bestemmelse bliver medtaget i selve loven, men dette kan måske blive behandlet nærmere i udvalget.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag. En yderligere revision af lukkeloven som helhed må vel afvente den undersøgelse, der er sat i gang, og som kan tilgodese og afbalancere forholdet mellem forbrugere, ansatte i handelslivet og ejere.

Aksel Larsen: Der er vel to instanser, vi skal takke, fordi dette lovforslag er kommet frem. Den ene er visse servicestationer, som foruden at handle med det, de formodentlig naturligt burde handle med, gav sig til at handle med kaffe, legetøj, isenkramvarer og sportsartikler, som der står i ministerens fremsættelsestale. Den anden instans er politiet, som derved blev provokeret til at gribe ind, hvilket politiet mange steder gjorde på en alt for rigoristisk måde, sådan at både branchen og de motor kørende måtte protestere.

Det er ganske givet, at man kommer til at betragte betjeningen af de vejfarende som betjening af rejsende, og derfor kan det ikke komme ind under de sædvanlige lukkelovsbestemmelser. Man har jo ganske særlige undtagelser ikke bare for kiosker i almindelighed og under særlige vilkår, men også for f. eks. banegårde, lufthavne o. lign. Det er for at betjene de rejsende, men de rejsende færdes også på landevejene, og det kræver naturligvis en ganske særlig lovgivning og særlige og liberale undtagelsesbestemmelser. Nå ja, ud fra de synspunkter kan vi give tilslutning til det fremsatte lovforslag. Vi vil dog gerne have lov til at kigge lidt nærmere på det og også kigge på, om det er nødvendigt at have så rigoristiske åbningsbestemmelser, som der her er fastsat.

Jeg erkender, at det, vi efterhånden

trænger til i dette land, er ganske vist at få en almindelig lukkelovsrevision, som tager hensyn til dem, der skal købe, tager hensyn til kunderne, til befolkningen, det er naturligvis et for stort spørgsmål at behandle i denne forbindelse, men alligevel ved jeg ikke, om det er absolut nødvendigt med et så rigoristisk krav som det, der stilles i lovforslagets § 1.

Dernæst vil jeg sige, at jeg er meget taknemlig for, at ministeren som bilag til lovforslaget har leveret et udkast til bekendtgørelse om benzinsalgssteders vareområde, og det må være ministerens mening, at det kan vi også tale om i et udvalg for at se, om der er noget at bemærke til det varesortiment, man her opererer med. Jeg har i hvert fald tilladt mig at kigge lidt nærmere på det, og jeg ser, at inden for hjulsystemet skal benzinsalgssteder have lov til at forhandle lappegrejer, ventiler, ventilkæglere, ventilhætter, hjulkapsler, pynteringe, snekæder, krydsnøgler og trykluftmålere. Nu kan man vel nok mene, at om der er pynteringe og hjulkapsler og sådan noget på bilen, det spiller ikke så stor en rolle, den kan godt køre alligevel; det har heller ingen betydning for trafikikkerheden. Men det kunne jo godt være, det havde betydning for trafikikkerheden, om den havde ordentlige dæk, og jeg ser ikke, at man må handle med dæk. Mon man ikke skulle tage det med ind — og sådan kan der jo også være andre ting.

Ja, det var nogle foreløbige bemærkninger. I øvrigt vil jeg tillade mig at sige, at man måske skal overveje, om man, når man alligevel vil tillade sådanne benzinsalgssteder at sælge varme drikke fra automat, ikke bør udvide deres rettigheder — jeg tænker igen her på de rejsende. Hvis man vil rejse med tog fra en nogenlunde stor jernbanestation, så kan man næsten hele døgnet, i hvert fald så længe der går bare i noget omfang personførende tog, købe tobak, chokolade og sådan noget, og det er af hensyn til de rejsende. Men de vejfarende er jo også rejsende, og det er altså et problem, om man måske skulle udvide benzinsalgsstedernes rettigheder til også at kunne sælge noget sådant. Det er ikke et forslag fra min side; det er blot noget, jeg mener kan overvejes i denne forbindelse.

Hanne Reintoft: Jeg kan ikke sige, at VS synes, det er et særlig strålende lovforslag, der foreligger her. Handelsministeren henviser til, at et vist udbud af varer på benzinstationerne også i den almindelige lukketid vil være nødvendigt og fornuftigt først og fremmest af trafikikkerhedsmæssige grunde. Nu er det også svært for mig at se, hvad indtræksrensemidler og maskotter har med trafikikkerhed at gøre, og jeg tror heller ikke, det har noget at gøre med eventuelle langturschaufførers større eller mindre velfindende. Med hensyn til almindelige fødevarer og forfriskninger kan man jo efter de lempelser, der er lavet i lukkeloven for andre varegrupper, anføre, at de kan fås i kiosker, hos bagere osv. Hvis lovforslaget skal accepteres, må der for os at se gives en nøjere begrundelse for dets berettigelse, så begrundelsen svarer til forslagets reelle indhold.

Det var vel nok rimeligere, at man lod disse benzinstationer kun holde åbent for absolut påkrævede ting set ud fra sikkerhedsmæssige synspunkter og så for andre varers vedkommende stillede dem lige med de øvrige handlende, og her er jeg enig i, hvad der har været fremført om befolkningsudviklingen og hensynet til det meget store antal kvinder, der efterhånden har erhverv. Vi vil derfor gerne støtte ønsket om, at man snart tager den almindelige lukketid op til revision og bringer reglerne om den i en noget mere tidssvarende stand.

Endelig vil jeg bede ministeren gøre rede for den indstilling til lovforslaget, der eventuelt er kommet til udtryk fra de på benzinstationerne ansatte. Har man også forhandlet med talsmænd for benzinstationernes personale og hørt, om de finder ekstrarbejdet rimeligt i forhold til løn og ansættelsesvilkår? Det fremgår ikke helt klart af det, der foreligger.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg takker for den langt overvejende venlige modtagelse, lovforslaget har fået. Det er jo et forslag, som jeg kun i ringe grad kan tage æren for, det har været forberedt i ministeriet længe; men jeg må naturligvis tage ansvaret for det, når jeg fremsætter det her.

Jeg har ved denne første behandling intet at svare hr. Ove Hansen og hr. Erik Hansen (Vejle amt). Jeg er ganske villig til, som

ønsket af hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at se nærmere på sagen i et udvalg, og såfremt dette udvalg skulle ønske at drøfte andre ting med mig, bl. a. idrætshallerne, kan vi da naturligvis gøre det.

Til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt)s bemærkninger om offentlige kontorers serviceåbningstider kan jeg sige, at jeg har da som privat borger selv en gang imellem undret mig over dem. Jeg vil håbe, disse bemærkninger trænger ud fra salen her, og jeg kan da også drøfte det lejlighedsvis med mine kolleger.

Både hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) og andre har ytret interesse for en almindelig drøftelse om lukkeloven. Jeg er ikke parat til nogen sådan drøftelse endnu, men jeg er da ikke uinteressert i, hvis vi mødes i et udvalg, at høre forskellige synspunkter derom, for jeg ved, at det er noget, der er en rig offentlig interesse om — en interesse, der i dette hus vistnok går på tværs af partiskel.

Til fru Rigmor Christensen vil jeg gerne sige, at pligten til anmeldelse til politiet, hvis man ønsker at holde længere åbent — en pligt, som altså tilkommer den, der har næringsbrevet — ganske rigtigt ikke fremgår af lovteksten, og det er muligt, det burde være tilfældet. Men i alt fald kan den vel formodentlig komme til at fremgå af det cirkulære, der til sin tid måtte blive udsendt fra handelsministeriet.

Hr. Aksel Larsens synspunkt, at det her drejer sig om betjening af vejfarende, det vil sige betjening af rejsende, kan jeg fuldstændig tilslutte mig. Hr. Aksel Larsen undrede sig lidt over de rigoristiske åbnings-tider, der er foreslået. Man har afvejet de forskellige hensyn, og det er naturligvis heller ikke nogen naturlov, at det skal være nøjagtig i disse tider; men man har fundet dem rimelige, og de forekommer mig absolut rimelige.

Nu rejste hr. Aksel Larsen samtidig det spørgsmål, hvorfor i alverden man ikke kunne købe dæk og slanger, for det var meget få bilister, der havde brug for lappegrejer. Det er jo så sandt, som det er sagt, for sker der noget med et dæk, hvis det f. eks. er sprængt, så kører man jo som regel ind og får et nyt dæk, for ellers tør man ikke køre videre. Hr. Aksel Larsen og jeg vekslede lige et par ord om det. Hr. Aksel Larsen

[Handelsministeren.]

måtte gå til et andet, tvingende møde, men jeg skal efter aftale svare, for at vi straks kan få den sag ud af verden.

Man må huske på, at det, der sker nu, er, at man ophæver en skillelinje mellem reparationsvirksomheden og den pågældende virksomheds salglokale. Efter den nuværende retstilstand må et reparationsværksted holde åbent — så vidt jeg er informeret — for så vidt 24 timer i døgnet, og det må montere hele døgnet rundt; men det må ikke sælge ud af huset uden for de normale åbningstider for andre butikker. Dette ændres der ikke på efter lovforslaget; man må fortsat montere hele døgnet rundt, og man må derfor godt køre ind med sin bil og få ét eller fem nye dæk monteret på; men man må ikke køre ind med sin bil og købe tolv dæk og køre bort med dem. Det indeholder efter min mening en højst rimelig balance, som ikke stiller autoværkstederne eller deres salgsklokaler på nogen måde dårligt.

Det sortiment, som er omtalt i bekendtgørelsen, har en baggrund, som måske også bør nævnes, nemlig at vi her mener at have taget alt det med, som en bilejer normalt kan montere og ofte selv monterer; men man har i en række tilfælde standset salg ud af huset, bl. a. af sådanne ting, som sikkerhedsmæssige grunde stundom påbyder at være forsigtig med at udlevere til bilejeres egen montering.

Jeg gentager, at efter lovforslaget kan et bilreparationsværksted altså holde åbent som hidtil, og det kan montere hele døgnet rundt, men det må kun sælge de varer, der nu er i sortimentet, og det må også kun sælge de varer i den egentlige åbningstid — den, det har fælles med andre butikker. Det er den ene restriktion. Den anden restriktion er den tvungne åbningstid af hensyn til publikumsbetjeningen.

Om der skal åbnes for salg af tobak, chokolade osv. — ja, jeg ser en lille smule ulykkelig ud ved tanken, for så bliver jo i alt fald iskioskerne ikke gladere i nogen henseende. Det er lidt svært at balancere her, men det kan vi jo drøfte nærmere i udvalget, det var jo også kun en tanke, der blev fremsat fra hr. Aksel Larsens side, og ikke noget forslag.

Til fru Hanne Reintoft, der, så vidt jeg

forstod, sagde, at det havde vistnok været bedre, at der kun måtte sælges de strengt nødvendige varer, vil jeg sige, at det er jo netop det, der er problemet, for hvis de kun må sælge strengt nødvendige varer, så bliver der ikke holdt åbent, og så er publikum ringere stillet. Der er jo ingen, der kan tvinge nogen til at holde åbent.

Fru Hanne Reintoft ytrede også ønske om en liberalisering, så vidt jeg forstod, af den almindelige lukkelov. Jeg var ikke helt sikker på, om jeg forstod fru Hanne Reintoft rigtigt dér, men jeg har jo allerede sagt, at vi kan da godt tage en lille forpostfægtning i udvalget, hvis det skal være, omkring lukkeloven.

Spørgsmålet, om denne lov har været drøftet med de i benzintankstederne ansatte, må jeg for mit vedkommende besvare med, at jeg ved det ikke; men jeg tror det ikke, for det er jo noget, de pågældende selv må forhandle sig til rette om; er der tale om overarbejde, bliver det formodentlig betalt i overensstemmelse med de aftaler og regler, der i øvrigt er på det private arbejdsmarked.

Hanne Reintoft: Hvis jeg har været svær at forstå, vil jeg da gerne understrege, at vi meget gerne ser en revision af lukkeloven, fordi vi synes, den ikke længere svarer til, hvordan forholdene er i befolkningen, hvordan vilkårene er for de mange, mange mennesker, der har arbejde og ikke kan nå at købe ind til rette tid.

Jeg må selvfølgelig bøje mig for den forklaring med monteringen; men når der i lovforslaget tales om, at der skal forhandles visse varer af trafikikkerhedsmæssige grunde, så kan jeg ikke se, at det kan omfatte f. eks. sådan noget som indtræksrensemidler, maskotter, og jeg ved ikke hvad; jeg kan heller ikke bøje mig for, at det skulle være nødvendigt for at få dem til at holde åbent; så kunne man jo lige så godt tage hvilke som helst andre varer med. Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende; jeg synes, det stiller benzinselskaberne vældig godt i forhold til andre virksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Almindelig revision).

(Lovforslaget (nr. 66) findes i tillæg A. sp. 1281, fremsættelsen i tidenden sp. 733).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 6 og 7 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed. (Almindelig revision).

(Lovforslaget (nr. 67) findes i tillæg A. sp. 1361, fremsættelsen i tidenden sp. 733).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri. (Almindelig revision).

(Lovforslaget (nr. 68) findes i tillæg A. sp. 1397, fremsættelsen i tidenden sp. 733).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Erling Dinesen: Selv om det har taget meget lang tid med revisionen af arbejderbeskyttelseslovene, har vi til gengæld opnået den fordel, at der ved forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter er opnået enighed om en lang række af lovændringer, ændringer, som dels skulle tage hensyn til den stærke tekniske udvikling, vi har oplevet siden 1955, da vi fik disse love, dels skulle sikre de i virksomhederne ansatte større beskyttelse end hidtil. Jeg har forstået, at man ikke har lagt op til mere principielle ændringer, men i revisionsarbejdet har haft det generelle sigte at følge udviklingen op, hvor der var et særligt behov herfor, og at skabe bedre vilkår på forskellige områder inden for erhvervslivet.

Jeg vil gerne føje til her, at det er vel nok et spørgsmål, om der bør gå så lang tid mellem hver revision af denne lovgivning. Det er i alle tilfælde min opfattelse, at udviklingen går så stærkt, at der med kortere mellemrum er behov for en ajourføring, og at man i arbejdsrådet løbende stilles over for problemer, som burde klares hen ad vejen og ikke hobe sig op, samle sig sammen på den måde, vi har oplevet det. Jeg synes egentlig, det ville være ganske rimeligt, om man f. eks. en gang om året samlede disse spørgsmål op, fik dem forhandlet og sikrede, at lovgivningen hurtigt blev ført à jour.

Når dette er sagt — og det tror jeg altså er noget man skal overveje meget grundigt — skal jeg føje til, at jeg synes, der er grund til at takke både arbejdsrådet, lovudvalget, embedsmændene i ministeriet og organisationerne og arbejdstilsynet for det meget omfattende og grundige arbejde, som vitterlig er udført med revisionen af disse 3 love.

Arbejdsministeren har med rette peget på en række særlig vigtige ændringer, ikke mindst forslaget om, at de temmelig vidtgående lempelser fra de almindelige krav i loven om indretningen af arbejdslokaler i ældre virksomheder og i små firmaer nu med visse begrænsninger foreslås ophævet. Videre foreslås reglerne om leverandørers, sælgeres og udstilleres ansvar for maskiners indretning ændret sådan, at vi bliver i stand til at ratificere den vedtagne ILO-konvention herom.

Støjplagen er jo noget, vi kender til alle sammen; man kender det på arbejdspladserne, vi kender det i trafikken, og der er vist almindelig enighed om, at der i høj grad er behov for at gøre noget ved dette. Vi må her nøjes med at tale om arbejdspladserne; og om det foreslåede så er tilstrækkeligt, kan nok betvivles; men forslaget er i alle tilfælde bedre end de gældende regler. Det er noget, vi kan se nærmere på i udvalget.

Herudover er der en række andre vigtige forslag, bl. a. vedrørende dampkedler og andre beholdere, hvor jeg i øvrigt har forstået, at eksempelvis Dansk Kedel- & Maskinpasserforbund har en lidt anden opfattelse end den, der er kommet til udtryk i forslaget; man mener, at det er et andet kriterium, som skal anvendes, og det er altså også et af de spørgsmål, jeg gerne vil have